

EINES

D'esquerra a dreta, Joan Mallafré, Josep Maria Bové, Mercè Martí i Jaume Carreras. L'ECONOMIC

Una llista rupturista aspira a dirigir els censors de comptes

ELECCIONS. Quatre auditors catalans formen part de la candidatura que vol posar fi a una gestió de l'ICJCE lligada a les grans firmes internacionals

JOAN POYANO
BARCELONA

Aquest dimarts hi ha eleccions a l'Institut de Censors Jurats de Comptes d'Espanya (ICJCE), i per primera vegada es presenten dues candidatures. En l'encapçalada per Mario Alonso Ayala, president de l'empresa auditora Auren, hi ha quatre auditors catalans, Josep Maria Bové (president de Bové Montero Asociados), que aspira a la vicepresidència primera; Jaume Carreras, president de Gassó Auditores; Mercè Martí, presidenta d'Uniaudit i del Club 20, i Joan Mallafré, soci d'Audria.

Bové, actual vicesecretari de l'institut, explica que la candidatura renovadora s'ha presentat després que per dues vegades s'hagin incomplert els acords de relleu en la presidència que es van firmar fa quatre anys per fer una llista unitària. El president de l'ICJCE és des

de fa set anys Rafael Cámara Rodríguez-Valenzuela, soci responsable de regulació de Deloitte, i els renovadors proposen "la ruptura d'una etapa continuïsta de l'ICJCE, lligada a les grans firmes internacionals, per intentar potenciar els serveis dels petits des-

patxos". "L'ICJCE necessita més unió que mai", afirma en aquest sentit Alonso Ayala, "perquè és la casa comuna de tots els auditors: grans, mitjans i petits. La nostra corporació s'ha de gestionar amb la màxima transparència, tal com exigeix una organització

professional d'auditors". Una afirmació que va lligada a les acusacions de presidencialisme que es fan a Cámara. Josep Maria Bové, actual vicesecretari de l'ICJCE i que fins al 2010 va ser vicepresident de la Federació Europea d'Experts Comptables, posa com a

exemple que "en la consulta de la Comissió Europea sobre el Llibre Verd de l'Auditoria va traslladar unes opinions que no representen les sensibilitats de tots els professionals de l'auditoria". En aquest sentit, Alonso Ayala assenyala que "l'ICJCE no ha de ser una organització presidencialista" i necessita "un gir en el seu estil de direcció i gestió, imposant noves estratègies i objectius d'actuació, pensats per a tots i cadascun dels auditors, amb independència de la seva mida".

Així mateix, "i després d'un període de manca d'entesa amb les agrupacions territorials, col·legis professionals, universitats, organitzacions internacionals, reguladors espanyols...", la candidatura Per un Institut per a tots té com a objectiu recuperar les bones relacions de l'ICJCE, tant externes com internes. També es retreu a l'actual direcció un "increment progressiu i continuat de les despeses de la corporació en aquest temps de crisi generalitzada".

Josep Maria Bové explica

Es proposa fixar els objectius amb independència de la mida dels auditors

que el paper de l'auditor és fonamental en el mercat de capitals perquè aporta claredat i confiança en la informació financera. Sobre les mesures de control que es poden aplicar per evitar conflictes d'interessos entre els auditors i les empreses auditades que els pa-

guen, el candidat a la vicepresidència dels censors jurats de comptes indica que seria molt interessant estudiar l'aplicació a l'Estat espanyol del model francès, "on les empreses cotitzades han de ser auditades per dues firmes, i això dona més independència a l'auditor".

DISCRIMINACIÓ. La memòria de l'ICJCE assenyala que el 2012 hi havia a l'Estat espanyol 5.191 censors de comptes, 1.498 dels quals pertanyien al Col·legi de Censors Jurats de Comptes

66

El president trasllada opinions que no ens representen a tots

JOSEP MARIA BOVÉ
CANDIDAT A VICEPRESIDENT

de Catalunya, i 632 sociats d'auditoria (188 a Catalunya). En el 23è Fòrum de l'Auditor que es va celebrar a començament de mes a Sitges, el president dels auditors catalans, Daniel Faura, va reiterar la queixa de les firmes petites perquè a vegades en les bases de contractació per a treballs d'auditoria d'organismes públics només es permet accedir-hi a 4 o 5 firmes del sector, discriminant la resta. També va fer referència al fet que els dos principals problemes del sector de l'auditoria són la baixa dels honoraris i la conservació dels clients, i va advocar per "evitar la guerra d'honoraris, que ha provocat la seva caiguda de forma important en els darrers anys i que està duent el sector a l'abisme".

En relació amb l'avantprojecte de llei de serveis professionals, Faura va advertir que la liberalització dels serveis prevista pel govern espanyol a través d'aquesta nova iniciativa legislativa fomentarà l'intrusisme professional, la minarà les funcions dels diversos col·legis i crearà inseguretats jurídiques que anirà en detriment del conjunt de la societat. En aquest sentit, va recordar que el Parlament de Catalunya ha aprovat una moció en què insta el govern de la Generalitat a reclamar a l'Estat la retirada immediata del text de l'avantprojecte.

AUTOGOVERN

La necessitat de la Sindicatura de Comptes

En vista del suggeriment del govern espanyol que la Sindicatura de Comptes sobra perquè l'Estat ja té serveis que poden fer la feina, el president del Col·legi de Censors Jurats de Comptes de Catalunya va afirmar al fòrum de Sitges que "no hi ha duplicitats entre el Tribunal de Comptes i la Sindicatura de Comptes

perquè els organismes fiscalitzats per cadascun són diferents", i que "és inacceptable que la solució sigui eliminar aquests organismes". El que sí va reclamar Daniel Faura és "la reforma urgent d'aquests organismes en termes d'eficiència, d'eficàcia en la seva gestió i en les actuacions professionals i

d'exigència d'oportunitat en els seus informes". Segons Transparència Internacional, a Espanya hi ha més de 21.400 organismes públics (18.000 pertanyen al sector local). La responsabilitat del seu control extern i la seva fiscalització correspon al Tribunal de Comptes (TCE) i als

tribunals o òrgans de control extern autonòmics, que engloben entitats com la Sindicatura de Comptes de Catalunya i tenen atribuït, en el seu respectiu àmbit territorial, el control extern de la gestió econòmicofinancera de les institucions i entitats del sector públic autonòmic i local.